

Община Босилеград
носител на наградата
за най-добри общински
администрации през 2023 г.

стр. 3

Община Босилеград
получи нова линейка
за Здравния дом

стр. 3

НОВО ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

Братство

ISSN 2466-4707

novo.bratstvo.rs

ГОДИНА VIII • БРОЙ 167 • 22 март 2024 година • Безплатен екземпляр • Основател: НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

ИНТЕГРИРА МУЛТИКУЛТУРАЛНОТО РАЗВИТИЕ МЕЖДУ СЪРБИЯ И БЪЛГАРИЯ

Портал
fat.rs

ФАР
МУЛТИМЕДИАЛНИ ИНТЕРНЕТ ПОРТАЛ
НА БУГАРСКОМ И СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

ФАР
МУЛТИМЕДИАЛНИ ИНТЕРНЕТ ПОРТАЛ
НА БЪЛГАРСКИ И СРПСКИ ЕЗИК

България се сбигува с патриарх Неофит

стр. 2

България се сбигува с патриарх Неофит

Предстоятелят на Българската Православна църква (БПЦ) и митрополит на Софийската епархия патриарх Неофит почина в сряда (13 март) вечерта на 78-годишна възраст. За това съобщи Светият синод на БПЦ в социалните мрежи и сайта на институцията.

Новината дойде няколко месеца след като през ноември 2023 г. патриарх Неофит беше настанен във Военномедицинската академия в София с белодробно заболяване.

В съобщението за смъртта на патриарх Неофит, който оглавява Българската Православна църква от 2013 г. насам, Светият синод призова вярващите да отправят молитва към Бог „да упокои душата на скъпия Патриарх в Божието царство“. Патриарх Неофит е роден на 15 октомври 1945 г. в София със светското име Симеон Димитров.

Траурните церемонии започнаха сутринта на 14 март в храма „Св. Александър Невски“ със заупокойна Света литургия и опело и завършиха в катедралния храм на Софийската митрополия „Св. Неделя“, където негово светейшество беше погребан на 16 март.

Службата в храм „Свети Александър

Невски“ води Варненско-Преславският митрополит Йоан, който е временен намесник-председател на Светия Синод. Опелото беше възглавено от Вселенския патриарх Вартоломей в съслужение с представители на поместните православни църкви и с архиереите на Българската Православна църква.

В прощалните си думи Вселенският патриарх изтъкна християнските добродетели на българския светейша: търпение, смирение и миротворство.

„Миролюбивият християнски характер на изпращания от нас Блажен патриарх беше силно подчертан и чрез неговото послание за последния празник - Богоявление, когато той от болничното легло изпрати своето послание, благославяйки защитницата на България - нейната отбранителна армия, осъди същевременно нападението против други народи, бидейки по този начин достоен за Христовото Блаженство: „Блажени миротворците, защото те ще се нарекат Синове Божи“.

От името на Духовенството Варненско-Преславският митрополит Йоан прочете прощалното слово, в което подчерта стремежа на дядо Неофит да

бъде свършен.

„Светейшият наш патриарх Неофит живя и служи на Църквата и на повереното му паство с истинска християнска любов и вяност към Христа Спасителя и Неговия нов завет в човеците, който е завет и закон не на друго, а на любовта. Той добре съзнаваше необходимостта от приемственост спрямо заветите на своите предшественици, следваше оставения му от тях пример и се стремеше да им подражава във всичко. Затова единственият начин, по който можем да му благодарим за всичко сторено от него за нас, е и ние да му подражаваме в живота и делата си, да следваме примера му и принципите, които той следваше, като наш от Бога даден ни духовен отец и първосветител“.

Стоотици хора се събраха в храм-паметника „Св. Александър Невски“, за да изпратят патриарха в последния му път.

Траурната процесия продължи с военен кортеж и литийно шествие до митрополитската катедрала „Света Неделя“, където Негово Светейшество ще почива за вечни времена от южната страна на храма, до гроба на Екзарх Йосиф, каквато е била неговата воля, както и решението на Светия синод. Екзарх Йосиф на 37 години е станал екзарх и му е отредено да води България, която възкръсва за свободен живот след 1878 година. Цели 38 години Екзарх

Йосиф е църковен народен водач и вдъхновител на училищното просветно дело. Умира през 1915 година.

Траурният кортеж се извиваше от храм-паметника „Св. Александър Невски“, по бул. „Георги Раковски“, след това - по бул. „Цар Освободител“ и към църквата „Света Неделя“. За процесията, предвождана от свещеници от БПЦ, тялото на българския патриарх беше положено в специален лафет - гаубичното оръдие, преправено на лафет, върху което е бил и ковчегът на Цар Борис III.

В шествието присъстваха председателят на Народното събрание Росен Желязков, президентът Румен Радев, вицепрезидентът Илияна Йотова, министър-председателят в оставка Николай Денков, вицепремиерът в оставка Мария Габриел, кметът на София Васил Терзиев, министри от правителството в оставка, народни представители, представители на чужди мисии у нас, на вероизповедания и на институции, военни, както и миряни.

Шествието беше съпроводено от Гвардейския представителен духов оркестър.

Стоотици хора изпратиха патриарха в последния му земен път.

Бог да прости Негово Светейшество Българския патриарх Неофит! Вечна и блажена да пребъде паметта му!

Подготви Д. Христова

Промени в закона за получаване на българско гражданство

Министерският съвет предложи поправки в закона за българско гражданство, които на първо четене бяха одобрени от парламента. Поправките в закона предвиждат въвеждане на владее на български език за всички кандидатстващи за българско гражданство. Условието ще важи за онези, които кандидатстват за придобиване на българско гражданство на основание български произход, които са най-многобройната група от всички кандидати, както и за лицата, чийто родител е придобил българско гражданство или е починал като български гражданин. Предвидено е това изискване да не се прилага за хората, които придобиват

българско гражданство на основание осиновяване от страна на български гражданин.

Със законопроекта се предвижда връчването на удостоверенията за придобиване на българско гражданство да се извършва на тържествена церемония, която ще се организира в Министерството на правосъдието или в дипломатическите и консулски представителства на Република България в чужбина.

Данните сочат, че само през миналата година са подадени 23 хиляди молби за българско гражданство, от които 97% са молби на основание български произход.

Подготви С. Дж.

Международен балкански симпозиум

На 7 и 8 март в Тракийския университет в Одрин, Турция, се проведе Първият международен балкански симпозиум, на който като представител от нашата страна участва проф. д-р Ванче Бойков от Нишкия университет.

Основна тема на симпозиума бяха Балканите, а участниците обсъждаха много теми от архитектура до администрация, от икономика до музика, от социален живот до кулинарна култура, от литература и изкуство до спорт.

Учените чрез интердисциплинарен подход проследиха сведенията от съще-

ствуването на нашата цивилизация в балканската география от научна перспектива.

Проф. Бойков, който е родом од Долна Люабата, изнесе доклад на тема „Интеркултурната комуникация и управлението на процесите на адаптация“.

Международният балкански симпозиум съвместно организираха Областното управление на Одрин и Тракийският университет.

С. Бойкова

Община Босилеград носител на наградата за най-добри общински администрации през 2023 г.

В името на община Босилеград кметът Владимир Захариев получи наградата за най-добра общинска администрация в Сърбия през 2023 година, в категорията „Отговорност и върховенство на закона“. Наградата му връчи министърът на държавната администрация и местното самоуправление д-р Александър Мартинович на церемонията, която се състоя на 18 март в Печинци.

Годишни награди за най-добрите общини и градове през 2023 г. в прилагането на принципите на доброто управление министър Мартинович връчи и на кметовете на Ниш, Ада и Печинци. Той посочи, че в рамките на „Програмата за подкрепа на развитието и функционирането на системата за местно самоуправление“ министерството всяка година награждава и насърчава финансово общини и градове, които са се отличили в областта на доброто управление в четири категории - Отговорност и върховенство на закона; Ефективност и продуктивност в работата; Прозрачност в работата на местното самоуправление и Равенство и антидискриминация.

„С наградите министерството настоява да мотивира местните самоуправления да прилагат максимално отдадено принципите на доброто управление в работата си и да се развиват в съответствие със заложените стандарти. Наградният фонд за тази година възлиза на 8 милиона и 360 хиляди динара, а победителите във всяка от четирите категории спечелиха парична награда в размер на 2 милиона и 90 хиляди динара“, каза министър

Мартинович.

- Изказвам благодарност към министър Мартинович и неговите сътрудници, които високо оцениха работата на нашата общинска администрация. Също благодаря и на Игор Антимов, зам.-началник на Общинската администрация, който бе ръководител на проекта за участие в конкурса за избор на най-добри общински администрации. За всички заети в органите на нашата местната власт е чест и удоволствие да работим в интерес на гражданите и да бъдем винаги на тяхно разположение“, заяви кметът Владимир Захариев.

- Нашата община поддържа изключително сътрудничество с Министерството на държавната администрация и местното самоуправление начело с министър Мартинович. За мен г-н Мартинович е най-добрият министър на този пост през изтеклите 22 години, откакто аз съм кмет на Босилеград, подчерта Захариев и добави, че миналата година министерството е отпуснало на нашата община средства за изпълнение на проектите „Уреждане на центъра на града“, „Сформиране на единствено административно място“, „Закупуване на помпа за високо налягане“ и „Осигуряване на микробус“, а тази година от конкурсите на министерството вече получихме нова линейка-микробус за Здравния дом, още една помпа за високо налягане, както и средства за цялостна реализация на проекта за изграждане на водоснабдителна система в с. Ресен.

П.Л.Р.

Община Босилеград получи нова линейка за Здравния дом

Кметът Владимир Захариев, зам.-кметът Стефан Стойков и директорът на Здравния дом в Босилеград д-р Горан Василов присъстваха в Двореца на Сърбия в Белград на тържествената церемония по връчване на дарение - микробус линейка, който на нашата община предостави Турската агенция за международно сътрудничество и координация (ТКА) със съдействие на Министерството на държавната администрация и местното самоуправление на правителството на Република Сърбия. Заедно с нашата община микробус-линейка получи и община Буяновац, докато на Град Кикинда беше предоставен кувез за недоносени бебета.

На церемонията присъстваха министърът на държавната администрация и местното самоуправление д-р Александър Мартинович, посланикът на Република Турция в Сърбия Хами Аской и директорът на ТКА за Балканите и Източна Европа Мухамед Унал.

- Искам да благодаря на държавния връх на Р Сърбия и на Министерството на държавната администрация и местното самоуправление, с което нашето общинско ръководство има изключително сътрудничество. За мен е огромна чест, че ключовете на микробуса ни връчи лично министър Александър Мартинович, с когото също поддържаме успешно сътрудничество. С този микробус ще се създаде възможност за по-бързо и по-качествено здравеопазване за всички граждани в общината и ще се подобрят условията за работа в отдела за спешна медицинска помощ в нашия Здравен дом“, изтъкна Захариев и добави, че стойността на дарението е 5,5 млн. динара без ДДС.

Кметът подчерта, че нашата община е спечелила това дарение въз основа на конкурса, обявен от Министерството на държавната администрация и местното самоуправление.

„От името на общината изказах благодарност и към турското правителство и турския народ за предоставеното дарение, както и за предишните, които Турция ни предостави след наводненията през 2015 г. С тези дарения построихме бент на потока в квартала „Лалощ“ в с. Райчиловци, както и каменни стени на бреговете на река Драговищица с дължина 350 метара“, посочи той.

Захариев още каза, че е използвал възможността и за презентация на общинските заводи в Босилеград с цел привличане на инвеститори и поканил представителите на министерството и на турското посолство да посетят Босилеград и да бъдат гости на фестивалите в нашия град.

Министърът на държавната администрация и местното самоуправление д-р Александър Мартинович подчерта, че вярва, че „това дарение е само начало, т.е. първата от поредица съвместни дейности на министерството и правителството на Република Турция, които имат за цел да подобрят условията на живот на всички наши граждани, което държавното ръководство на Сърбия смята за своя най-важна задача“, подчерта Мартинович. Той каза и че подобни инициативи допринасят за икономическата и социална стабилност, както и за социалното развитие на нашата страна и добави, че по-нататъшното укрепване на диалога и сътрудничеството между Сърбия и Турция във всички области е от взаимен интерес.

Посланикът на Турция Хами Аской посочи: „ТКА е реализирала 363 проекта и дейности в Сърбия, чиято обща стойност е почти 40 милиона щатски долара. Тези проекти обхващат редица сектори, включително образование, здравеопазване, селско стопанство, животновъдство и инфраструктура. Турция отдава особено значение на подкрепата на местното самоуправление в Сърбия и ТКА ще продължи да изпълнява проекти, насочени към благосъстоянието на гражданите на Сърбия“, изтъкна той.

Директорът на ТКА за Балканите и Източна Европа Мухамед Унал подчерта, че благосъстоянието на хората е приоритет на тази турска агенция, поради което тя неуморно продължава своята дейност вече 32 години. „От създаването на офиса в Белград през 2009 г. ТКА е реализирала над 60 проекта в сектора на здравеопазването. Ремонтирахме няколко болници и здравни центрове, оборудвахме лаборатории за медицински анализи, осигурихме хардуерна поддръжка, дарихме линейки и проведохме поредица от медицински обучения“, каза той.

П.Л.Р.

Община Босилеград спечели два проекта от конкурса на Министерството на държавната администрация и местното самоуправление

Кметът Владимир Захариев и министърът на държавната администрация и местното самоуправление д-р Александър Мартинович подписаха договори за отпускане на средства на Община Босилеград за реализация на два проекта - Съфинансиране на изграждането на водопровод в село Ресен и Закупуване на многофункционална помпа за високо налягане.

Договорите бяха подписани на церемонията, състояла се в Чачак, на която министър Мартинович подписа договори за разпределяне на общо 410 милиона динара безвъзмездни бюджетни средства с представители на 27 общини и градове в Сърбия. Финансовите средства са разпределени в рамките на Фонда за местните самоуправления и са предназначени за реализирането на 29 проекта, които ще допринесат за подобряване качеството на живот на гражданите.

„Единият проект е на стойност 7,2 милиона динара, а сумата е предназначена за осигуряването на участие на нашата община за изграждането на водоснабдителна система в село

Ресен. Общата стойност на проекта е 43 милиона динара, а 35 милиона динара общината вече осигури миналата година от Дирекцията за водите към Министерството на земеделието, горите и водите. За недостигащите 7,2 милиона динара, които трябваше да осигури общината от своя бюджет, кандидатствахме при Министерството на държавната администрация и местното самоуправление, което ни ги отпусна. Вече приключи търгът за избор на изпълнител на работите и наскоро ще започне изграждането на главния водопровод“, заяви кметът Захариев. Той изтъкна, че общината вече е получила и съгласие от Публичното предприятие „Пътищата на Сърбия“ за прокарането на главния водопровод под регионалния път в село Млекоминци, с което са създадени условия и домакинствата от дясната страна на регионалния път в селото да бъдат свързани към градския водопровод, за което също са осигурени необходимите финансови средства.

Вторият договор се отнася до осигуряването на средства от страна на министерството за закупуване на помпа за

високо налягане, чиято стойност е 1,5 млн. динара. Помпата ще бъде монтирана на камиона „ТАМ 110“ и ще се използва за гасене на пожари в труднодостъпни предели, както и за отпушване на канализация.

Захариев изрази благодарност към

държавното ръководство и министерството за успешното сътрудничество, както и на ръководителите на проектите Даниел Зарев и Даниел Миланов, членове на Общинския съвет в Босилеград.

П.Л.Р.

ОБЩИНА ЦАРИБРОД

КМЕТЪТ ВЛАДИЦА ДИМИТРОВ ОПОВЕСТИ ПРОВЕЖДАНЕТО НА ТАЙНО ИЗКАЗВАНЕ НА ЖИТЕЛИТЕ НА УЛ. „МАРШАЛ ТИТО“ В С. ЖЕЛЮША ЗА НАЧИНА, ПО КОЙТО ДА ПРОДЪЛЖИ НЕЙНАТА РЕКОНСТРУКЦИЯ

На пресконференция, проведена на 8 март, кметът на община Цариброд Владика Димитров говори за продължаването на работите по реконструкция на улица „Маршал Тито“ в с. Желюша, които след цялостната реконструкция на водопроводната мрежа, започнаха в края на миналата година и бяха спрени преди известно време поради недоволството на една част от жителите.

„На сесията на Общинския съвет казах, че има две групи граждани, една, която подкрепя сегашното решение, и една, която подкрепя премахването на тротоара, връщането на

канала и т.н. За да не стане, че работим по своему, да е някой ошетен или не, ще трябва да проведем някакъв вид референдум.“

Както обясни Димитров на последната сесия на Общинския съвет, когато бе прието Заключение относно ревизията на проекта за реконструкция на ул. „Маршал Тито“ в с. Желюша, сегашното решение предвижда изграждане на тротоар от дясната страна на улицата, гледано от кръстовището с международния път. Тъй като каналът вече няма да съществува, наложи се да се повдигне нивото на улицата от тази страна, за да се създаде наклон, т.е. улицата да бъде наклонена към изток, така че атмосферните води да изтичат в левия канал. Поради повдигнатото ниво в горната част на улицата необходимо е допълнително да се изградят достъпи до определени дворове.

На пресконференцията Димитров обясни, че това няма да е референдум в истинския смисъл на думата, защото провеждането му ще отнеме много време, през което на практика ще бъдат съспензирани вече завършените работи, но ще бъде тайно изказване на гражданите за това кое е най-доброто решение за тях. Право на глас ще имат само жителите на ул. „Маршал Тито“.

„Решението, което получи по-голям брой гласове, ще бъде изпълнено и всеки, който след това мисли да обжалва, ще може да упражни правата си само по съдебен ред, ако смята, че те са му били нарушени по някакъв начин.

Димитров се спря и върху проблемите, които общината има от време на време, свързани с фактическото отчуждаване на площи, през които са минали пътища. Сега те се случват в Лукавица около пътя към мината за андезит в района на Борово. Той припомни, че по-рано при изграждането на пътища за нуждите на жителите, хората са давали площи на общината и са се споразумявали с нея за обезщетение, но тогава не е имало договори, на базата на които да се докаже, че това е направено в миналото. Той помоли гражданите да бъдат честни към общината си и да не наемат адвокати, а първо да се обърнат към общината: „Тези пътища са полезни за вас. Не карайте общината да ги връща в предишното им състояние на ниви и пасища, които не могат

да се използват, защото тогава няма да можете да стигнете до нивите и до имотите си. Ако смятате, че някъде сте ошетени, започвайте при правозащитника, за да се опитаме да се разберем по някакъв правилен начин, за да получите справедливо обезщетение, от друга страна без да пълним джобовете на адвокатите, които са намерили начин да печелят лесни пари. В противен случай община Цариброд няма финансова възможност да изплати всички тези искове за обезщетения, ние буквално ще ви върнем собствеността, така че ще върнем всички пътища в предишното им състояние. Не се шегувам като казвам, че ще изорем пътищата.“

Андрияна Ташков Александров

ДЕЛЕГАЦИЯ ОТ БИХАЧ ПОСЕТИ ЦАРИБРОД

Делегация от гр. Бихач в Босна и Херцеговина, водена от градоначалника Елведин Седич, на 8 март посети Цариброд. Гостите разговаряха с кмета на общината Владика Димитров и негови сътрудници. В обръщението към обществеността след разговора Димитров каза, че гостите са посетили Свободна зона Пирот, за да видят нейните възможности, защото имат интереси да направят нещо подобно в техния град и добави: „Използвахме момента да покажем възможностите на същата тази Свободна зона в Цариброд, да представим какви са плановете ни за развитието на Индустриалния парк на ГКПП и разширяването на работната зона, но използвахме възможността и да разговаряме с хората за някои специфики на нашите градове, общите ни проблеми, проблемите на приютите за кучета, пречиствателните станции – те имат подобна технология, само много по-млада пречиствателна станция за разлика от нашата, която не е в експлоатация“. Димитров каза още, че подобни посещения са много важни за обмяна на опит между градовете и покани делегацията от Бихач да посети община Цариброд за малко по-дълго, за да се запознае

с туристическите възможности и с това, което е разпознаваемо в нея.

Градоначалникът на Бихач Елведин Седич благодари за гостоприемството и възможността да обсъдят теми, които интересуват и двата града, които по някакъв начин са в сходна позиция, тъй като се намират близо до Европейския съюз, Бихач на около 10 км от Хърватия и Цариброд на самата граница с България. Що се отнася до туризма Седич каза, че както в Цариброд идват голям брой туристи от България, които посещават тази част на Сърбия, така и те живеят от туризъм и при тях идват много хора от граничната зона на Хърватия. „Говорихме и за някои общи интереси по отношение на свободните икономически зони... Мисля, че сме на едно мнение, че бъдещето е в малките компании, защото времето на едни големи гиганти отмина и те отдавна са зад нас и че по-малки компании, които наемат до 50 работници, са нещо, върху което може да се гради бъдещето на икономиката във всяка местна общност“, каза Седич и покани домакините да бъдат техни гости в Бихач.

Андрияна Ташков Александров

ЦАРИБРОДСКОТО ОУ УЧАСТВА В ПРОЕКТ ПО ПРОГРАМАТА „ЕРАЗЪМ+“

Основното училище „Христо Ботев“ от 4 до 8 март бе домакин на група от двадесет деца на възраст между 10 и 14 години, придружени от техни учители от Република България и Република Северна Македония. Те заедно със десет свои съученици от царибродското училище реализираха дейности в рамките на проект по програмата „Еразъм+“ на ЕС за подкрепа на образованието, обучението, младежта и спорта в Европа, отнасящ се до екологията и замърсяването на околната среда. Координатор на проекта е Частното училище „Цар Симеон Велики“ от село Иваняне край Баня в София, а участници са царибродското ОУ „Христо Ботев“ и македонското ОУ „Кочо Рацин“ от село Иваневци край Битоля. Според учителката Яница Бойчева от софийското училище идеята е да се създаде самосъзнание у децата за това какво се случва в света, защото Планетата Земя лека полека изчезва и това е начинът те още от малки да бъдат научени и възпитани да ценят това, което имат.

Директорът на ОУ „Христо Ботев“ Милена Ставров сподели, че с голямо удоволствие участват в проекта: „Мога да кажа, че съм горда и с нашите ученици и с колегите. Много съм щастлива, че имаме възможност да участваме в този наистина интересен проект, защото и децата могат да се запознаят, да обменят опити и да предлагат какво може да се направи, за да запазим околната среда, как да се грижим за природата и така да имат и повод да правят нови запознанства, да другаруват и да имат хубави спомени от нашето малко градче.“

Освен работилниците, които децата имаха всеки ден с техните преподаватели от трите училища, гостите имаха възможност да се запознаят с нашия град, с институциите в сферата на културата, образованието и спорта, с културните и природни забележителности на Цариброд и околността. Те посетиха Погановския манастир и подведомственото училище в с. Трънски Одоровци, запознаха се и с прелестите на Стара планина и автохтонните породи

животни в този край. Също така гостите имаха възможност да се насладят и на богатата културна програма на царибродските ученици, проведена се по време на престоя им в Цариброд и се включиха в хуманитарната акция на фондацията „Представи си живота“. Накрая децата засадиха дърво на приятелство в двора на училището. „Надявам се, че нашите приятели ще се завърнат в нашето училище, в нашето градче, за да видят какво се е променило и за да отглеждат дървото“, каза още Ставрова.

„Като българи сме изключително горди, че дойдохме. Доста емоционален проект се отрази за децата. Те споделиха, че всеки ден плачат, което е изненадващо за тях, тъй като те са малки и в интерес на истината, за тях е малко чуждо това да проронят сълзи, но бяхме изключително горди, че се чества 1 март - Баба Марта. Видяхме училището, което има само двама ученици и изключително много се зарадвахме, че това училище се запазва и до ден днешен и сме много горди, че нашия език все пак се избухва, макар и за малко, децата умеят да говорят и български, което ни кара да се чувстваме горди“, сподели Бойчева.

„Впечатленията са прекрасни. Наслаждаваме се. Децата са много доволни, запознаха нови приятели тук и са развълнувани от всички дейности, които се случват“, сподели Татяна Божиновска, учителка по английски език от македонското училище.

Работата по проекта е започнала миналата година през март и се очаква да приключи през ноември месец тази година. Това е второто събитие по проекта. Първото събитие беше в София, когато участваха по десет учители от трите държави и има още едно, което предстои да се случи в Република Северна Македония. Запланирани са и наръчници, които предстои да бъдат написани от учители, като в написването им ще вземат участие и учениците. Те ще бъдат на английски език и ще могат да се използват в цяла Европа.

Андрияна Ташков Александров

8-МИ МАРТ В ЦАРИБРОД ПРЕМИНА В ЗНАКА НА БЛАГОТВОРИТЕЛНОСТ

Фондацията „Представи си живота“ организира хуманитарна акция „Със сърце за Сандра“ за набиране на средства за лечението на Сандра Деяновска Кръстев. В благотворителната кампания се включиха голям брой граждани, частни производители, предприятия и институции с дарения на най-различни декоративни предмети, книги, картини, сладки, цветя и други подобни неща, които бяха предложени на хуманитарния базар, проведен се на площада пред Културния център и на градския пазар на 7 и 8 март. Събитието предизвика голям интерес сред хората.

Известен брой дарители отделно направиха парични дарения. Сред тях са частни лица, колективи, „Регионалната мрежа Юг - Жените срещу насилието“, към която действа и „Независимият женски център“ от Цариброд,

а която по случай Международния ден на жената организира събитие в Галерията „Методи Метя Петров“ под название „Каква е твоята история?“, както и други дарители. В благотворителната кампания се включиха и младите актьори на театър „Христо Ботев“. Според Кристина Костов, от фондацията „Представи си живота“, на двудневния хуманитарен базар са събрани близо 160 хиляди динара, а останалите участници в благотворителната акция дариха общо над 63 хиляди динара. Костова благодари на всички хуманни хора, които подкрепиха акцията и допринесоха тя да бъде успешна.

Желаещите да дарят средства за лечението на Сандра Деяновска Кръстев могат да го направят по банков път на сметка на семейството.

Андрияна Ташков Александров

МЛАДИТЕ ЦАРИБРОДСКИ АКТЬОРИ В СЛУЖБА НА ХУМАНОСТТА

В хуманитарната акция „Със сърце за Сандра“, организирана от Фондацията „Представи си живота“, се включиха и актьорите от детската сцена на царибродския театър „Христо Ботев“. Те на 5 март на родна сцена изиграха пиесата „Джуджето и седемте снежанки“ по текст на Стефан Цанев, сценичен вариант и постановка на Борис Лазаров. Младите царибродски актьори предизвикаха много добро настроение, бурен смех и приятни емоции сред присъстващите около 100 зрители в залата, от даренията на които бяха събрани над 33 хиляди динара. В спектакъла участват

14 деца от Основното училище „Христо Ботев“ в Цариброд, които с актьорския си талант вълнуваха публиката. Пиесата е премиерно изиграна през есента 2022 и оттогава печели множество награди на фестивали в Република Сърбия и Република България. Това е нейното десето представяне и седмото пред родна публика. Бурните аплодисменти на публиката за пореден път потвърдиха, че „Джуджето и седемте снежанки“ е пиеса, която си заслужава да бъде гледана и да бъде изиграна още много пъти.

Андрияна Ташков Александров

Воислав Божилов е преизбран за директор на Центъра за култура „Босилеград“

Воислав Божилов, магистър по информационни системи и технологии,

е преизбран за директор на Центъра за култура „Босилеград“. Това е трети мандат за Божилов начело на институцията.

Решението за избора му на този пост, което прие Управителният съвет на Центъра за култура, бе потвърдено и от Общинското събрание в Босилеград.

- Ще продължавам да работя усилено за подобряване на условията за развитие и обогатяване на културния живот в нашата община. Също ще се старая и да разширявам дейностите на нашата институция, както и да укрепвам сътрудничеството с културни ведомства и организации в страната и чужбина, заяви Божилов.

П.Л.Р.

Вучич обяви откриването на голяма фабрика във Враня

Сръбският президент Александър Вучич каза, че Враня скоро ще получи голяма фабрика на стойност стотици милиони евро.

-Във Враня скоро, през май, най-късно в началото на юни, ще започне изграждането на една голяма, мощна, важна инвестиция за стотици милиони евро, може би най-голямата. Много се гордея с

този факт и съм щастлив от това. Мисля, че това е страхотна новина за Враня, каза президентът Вучич в Белград след заседанието на председателството на СНС.

Във Враня вече има няколко фабрики, чиито собственици са чуждестранни инвеститори.

С. Бойкова

Двадесет и втора „Българиада“ в Нови Сад

Ворганзация на Дружеството за български език, литература и култура от Нови Сад на 9 март в ОУ „Лаза Костич“ в Нови Сад се състоя двадесет и втората „Българиада във Войводина“. Сред почетните гости бяха г-н Красен Юруков, съветник в посолството на Република България в Белград, Република Сърбия, и председателят на Координационния комитет за езиците на Войводина, ръководен от г-жица Ирина Папуга, Дружеството за българо-сръбско приятелство и автор на телевизионното предаване по РТВ Нови Сад „Приятелска дума“. Тържественият спектакъл на Българиадата беше отразен от РТВ Нови Сад и РТВ Панчево, предаването „Български рози“, което се излъчва на български език.

български народни песни, рецитации на български и български народни хора и ръченици участваха различни представители - ученици от ОУ „Моша Пияде“, Иваново, и Дружеството на банатските българи „Иваново-Банат“, Художествен ансамбъл за народни хора и ръченици към Дом на културата Босилеград, Фолклорен ансамбъл към КХД Цариброд от Димитровград, девическият хор „Евмолпея“ от гр. Пловдив с ръководител д-р Алия Хансе и Детско-юношески ансамбл „Македонче“ от с. Крупник, област Благоевград.

Накрая г-н Жарко Евтимов, председател на Дружеството за български език, литература и култура от Нови Сад, връчи грамоти на всички участници в програмата.

В програмата с репертоар от

Борис Евтимов

МУЗИКАЛЕН ПОДАРЪК НА ЦАРИБРОДСКИТЕ ДАМИ ЗА 8 МАРТ

В навечерието на Деня на жената - 8 март, учениците от царибродския клон на основната музикална школа „Д-р Драгутин Гостушки“ от Пирот в Голямата зала на Културния център изнесоха концерт под надслов „Подарък за дамите“. Те поднесоха изключителен музикален подарък на дамите - своите майки, баби, роднини и близки по повод празника им.

На празничното събитие се представиха над 30 ученици от всичките три класа - по пиано, акордеон и цигулка от първи до шести клас и разгалиха сърцата на публиката с класическа, филмова, джаз и народна музика

- по собствен избор, за което бяха наградени с бурни аплодисменти. В края на концерта известната приспивна песен на Светислав Света Вукович „Майка ми разказва чудесно“ в изпълнение на хора на музикалното училище, под съпровода на преподавателите, плени сърцата на дамите и изпълни душите им със силни емоции. Така младите царибродски музиканти заедно с учителите си честитиха празника на всички дами по най-подходящ начин.

Андрияна Ташков Александров

Хуманитарни пакети за социално слаби пенсионери

Босилеградското сдружение на пенсионерите и Община Босилеград осигуриха хуманитарни пакети за социално най-слаби пенсионери от територията на общината. В рамките на инициативата, която всяка година организират общината и пенсионерското сдружение, бяха раздадени общо 103 пакета с основни хранителни и продукти за хигиена. Стойността на всеки пакет е 1 260 динара.

„За реализацията на инициативата от общинския бюджет са отделени 136 000

динара, с които са осигурени пакетите за нашите колеги пенсионери, които имат най-голяма нужда от помощ“, каза Славко Насев, председател на босилеградското сдружение на пенсионерите.

Той добави, че до края на годината сдружението ще организира и акция за раздаване на пакети съвместно с Фонда за социално и пенсионно осигуряване на Сърбия.

П.Л.Р.

ИЗТЕЧЕ СРОКЪТ ЗА КАНДИДАТСТВАНЕ ПО ОБЩЕСТВЕНАТА ПОКАНА НА ОБЩИНА ЦАРИБРОД ЗА СЪФИНАНСИРАНЕ НА МЕДИЙНИ СЪДЪРЖАНИЯ

На 12 март изтече срокът за кандидатстване по обществената покана на Община Цариброд за съфинансиране на проекти за производство на медийни съдържания в областта на общественото информиране през 2024 г. За тази цел в тазгодишния общински бюджет са планирани 15 милиона и половина динара, от които 2 милиона дин. за съфинансиране на медийни съдържания в областта на общественото информиране и 13 милиона и половина за съфинансиране на медийни съдържания на български език.

Средствата се отпускат за проекти, чиято реализация може да продължи

до една година от датата на вземане на решението за отпускане на средствата. Участниците в конкурса за производство на медийни съдържания за печатни медии и информационни агенции, както и на медийни съдържания от местно значение за радио и интернет медии, имаха правото да кандидатстват за средства, които не надвишават 80 на сто от стойността на проекта, докато кандидатите за съфинансиране на медийни съдържания за телевизии могат да разчитат на средства в размер до 50 на сто от стойността на проекта.

Андрияна Ташков Александров

Център за култура „Босилеград“

Две нови радиопиеси

Центърът за култура „Босилеград“ подготви две нови радиопиеси - „Бездомник“ и „Добрият съсед“, които тези дни премиерно ще бъдат излъчени по вълните на „Ново Радио Босилеград“.

Автор и режисьор на пиесите, които се реализират в рамките на проекта „Истории за Босилеградското краище - II част“, е режисьорът Сърджан Йованчов. Ролите и този път озвучиха журналистите Йелена Пенев, Наташа Стоичков и Петър Рангелов и учителя по български език в ОУ Деян Миленов, а монтажът е дело на техниците от Аудио-видео и ЕВЕНТ продукция към Културния център Йовица Димитров и Горан Георгиев.

Пиесата „Добрият съсед“ разказва за една случка на млади хора и изключителната храброст на млад мъж, готов да рискува живота си, за да спаси едно момиче, което дори и не познава.

„Бездомник“ е първата радиопиеса, която екипът подготви на сръбски език. Историята говори за мъж, преживял семейна трагедия, и въпреки че е дълбоко разочарован, има желание да помогне на други, давайки шанс на една млада и талантива жена да изгради професионалната си кариера и да успее в живота си в чужбина.

- Много се радвам, че вече за втора поредна година заедно с журналистите и

учителя Миленов създаваме своеобразен босилеградски радиотеатър. Публиката много добре прие предишните ни четири радиопиеси, което за нас представлява голямо удоволствие и доказателство, че сме на правия път и че трябва да продължим да реализираме още нови проекти, сподели режисьорът Сърджан Йованчов.

В рамките на реализацията на проекта „Истории за Босилеградското краище“ Центърът за култура „Босилеград“ е подготвил 6 пиеси. Освен новите - „Добрият съсед“ и „Бездомник“, слушателите вече имаха възможност да проследят радиопиесите „Такси № 11“, „Случайна среща“, „Се ла ви“ и „Кръвопийци“.

Йованчов изказа голяма благодарност към Община Босилеград и кмета Владимир Захариев, които осигуряват средства за реализацията на проекта, както и на директора на Центъра за култура Воислав Божилов. Той благодари и на „Нова Радиотелевизия Босилеград“ и в-к „Ново Братство“ за медийната промоция на радиопиесите.

По думите на младия режисьор освен нови радиопиеси в Центъра за култура вече планират да подготвят пиеса и за класически театър.

П.Л.Р.

Награден конкурс за гимназисти „Европа и аз“

Делегацията на Европейския съюз в Р Сърбия обяви награден конкурс под название „Европа и аз“ за креативни и иновативни видеотворби. В конкурса, който ще бъде открит до 1 април 2024 година, могат да участват всички ученици в гимназиите в Р Сърбия.

Темите на тазгодишния конкурс са публикувани в 14-то издание на „Европейски дневник 2023/2024“ и то: ЕС и Сърбия, ЕС във вашето ежедневие, Митове за ЕС, Човешки права, Образование и спорт, Околна среда и изменение на климата, Дигитален свят и иновации, Култура и Единен пазар и защита на потребителите и Превенция на насилието.

Целта на конкурса е да насърчи разби-

рането на различните култури, традиции и истории, които изграждат европейския континент, както и критичното мислене относно концепциите за идентичност, единство и многообразие в Европейския съюз, като същевременно се засилят медийните умения.

Участниците в конкурса могат да изпращат своите видеозаписи с максимална продължителност до 60 секунди.

Решението за отличените творби се взема от експертно жури от пет члена, назначено от организатора. Ще бъдат наградени общо три творби, а най-добрите видеооператори очакват ваучери за закупуване на видео техника на стойност от 600, 400 и 200 евро в динари.

П.Л.Р.

Босилеград

Мартин Миленов завоюва второ място на окръжното състезание по физика

Мартин Миленов, ученик в VI клас в ОУ „Георги Димитров“ в Босилеград, завоюва второ място на окръжното състезание по физика, което се проведе във Враня. В състезанието участваха 35 шестокласници от всички общини в Пчински окръг.

Все още не е известно дали Мартин се е класирал за републиканско състезание, тъй като списъка с участниците ще бъде формиран на базата на постигнатите резултати от всички окръжни състезания в Сърбия.

Без оглед дали ще замине на републиканското състезание, постижението на Мартин представлява изключителен успех и своеобразна награда за упоритата му и всеотдайната работа.

В училището изтъкват, че Мартин притежава особен талант и че се отличава с изключителна отдаденост и ангажираност към ученето, постоянно се стреми да усвоява нови знания по всеки един предмет.

П.Л.Р.

Босилеград

Мария Якимова спечели първо място на окръжното състезание по руски език

Мария Якимова, ученичка в седми клас в централното ОУ „Георги Димитров“ в Босилеград, завоюва първо място на окръжното състезание по руски език във Враня и се класира за републиканското състезание, което ще се проведе в Белград в края на месеца.

На окръжното съревнование Мария осъществи изключителен резултат, спечелвайки 39 от максималните 40 точки. А преди това на общинското състезание завоюва максималните 40 точки.

- Изключително съм доволна от постигнатия резултат, което ме задължава да положа още много усилия и достойно да представя нашето училище

и общината на републиканското състезание, заяви Мария.

Освен учителката й по руски език Венетка Евтимова, голяма заслуга за успехите на Мария има и майка й Марина, която също е преподавател по руски език в основното училище и гимназията в Босилеград.

Учителите в босилеградското основно училище не пестят хвалебствени думи за Мария, която с това постижение донесе огромен успех за нашето училище и за общината. „Мария е пълна отличничка, изключително талантива, а същевременно и работлива и упоритата ученичка“, споделят учителите.

П.Л.Р.

СИМЕОН КОСТОВ

ПОЕТЪТ

От няколко месеца тук пребивава нов затворник, потънал в отчаяние и безсилие. Казваше се Кория, а аз не го попитах дали това е истинското му име, фамилия, прякор или псевдоним. Останалото не ме интересуваше. Той ми каза, че е поет и че в стихотворенията си е възпявал Вселената, нейната широта до безкрая, в която текат всички човешки мисли и стремежи, всички любови на този и на всички други светове, и че на човек му трябва съвсем малко, за да бъде свободен и щастлив. Освен това каза, че в стихотворенията си е гледал с нетърпение на всяко нещо като на ценно, независимо дали е песчинка, капка роса или грам злато. И тъй, пожела всички онези неща, на които той посвети своите стихове, да станат далечни и недостъпни. Наказание, изкушение или катарзис? Ясно му е, че няма нищо на този свят, което да не е зародиш на евентуален ад или рай, всичко зависи от това, на кого са достъпни тези символи и дали човекът, на когото се появяват, е в състояние да ги тълкува и в каква посока насочват. Беше трийсетгодишен мъж, среден на ръст, с рядка разрошена коса, продълговато аскетично лице и небесно сини очи. Имаше маниери, типични за поет. Приказваше все едно рецитира. За себе си говореше с горчива, понякога иронична усмивка, последвана от дълбоко замисляне и нещо като потъване. Въпреки че рецитираше на себе си и се обръщаше към някакъв свой свят, той често гледеше през решетката на моята килия, което разбрах като послание, че иска да го чуя и да реагирам.

- Поетиката на философията е сънят на будните - каза той, гледайки ме с пронизателни очи.

Тъй като харесвах философията повече от поезията, а той спомена поетиката на философията, нямаше как да не реагирам, въпреки че най-много ме привличаше музиката, след това скулптурата, живописа и чак тогава поезията.

- Поезията има енергия, която може да предизвика много положителни неща в живота на човек - продължи Кория и изрецитира няколко стиха, които не запомних. Мисля, че бяха негови.

- Ако имаш предвид Омир, прав си, въпреки че поставям скулптурата след музиката, като израз на изкуството - казах колкото, да разбере, че го чух. Забелязах известно разочарование и страдание по лицето му и го съжалих.

Той не ми говори няколко дни след това, сякаш беше ранен. Рецитираше отново, но не ме забеляваше и не поглеждаше към килията ми.

- Скулптурата на Лаокоон със синовете му и змиите не е ли върховният израз на изкуството? Спомняте ли си изражението на лицето му, спазмите, напрегнатите мускули, отворената уста и всички други детайли, които без думи описват ужасните усилия, докато се бори със змиите, за да спаси двамата си синове? - казах с намерението да продължа разговора за древногръцката култура.

- Безспорно е, че статуята на Лаокоон е велико произведение на изкуството, но на каква основа скулпторите са изваяли

такава прекрасна фигура? Ако го нямаше Омир и неговия поетичен израз, щеше ли да има Лаокоон? Поезията дава идеята и описва страданията на Лаокоон и синовете му, а скулпторът използва само един момент, един детайл, най-значимия, за да оформи творбата си. Къде са другите подробности? Може ли скулпторът да изобрази всички действия и всички възможни промени в живота на един човек в една творба или трябва да създаде отделна творба за всяка промяна, която не може или не трябва да бъде продължение на предишната. Нищо не принуждава поета да съсредоточи образа си върху един момент, но той може да оформи цяла поредица от действия и събития в едно цяло. Той предприема всяко свое действие, когато пожелае и го води през всички възможни промени от началото до края, за разлика от скулпторите или художниците, които се ограничават само до детайла, с който създават автентично впечатление, т.е. довеждат го до сетивата ни, но първо наблюдателят трябва да знае цялата история, за да разбере това произведение на изкуството.

- Лаокоон има ли нужда от думи за обяснение?

- Ако тръгнем по начина на представяне, а не на израз, то драматичните произведения са неприкосновени, тоест много по-силни от живописата и скулптурата. Колкото по-убедително актьорът изобразява същността на събитието, толкова по-ефективен е изразът и дали е по-оригинален? Но и актьорът има нужда от текстове, думи, поезия...

- В Древна Гърция драматичните изрази, особено при Софокъл, са имали максимален ефект.

Мина повече от един месец от първия разговор с Кория. Ежедневно обсъждахме многобройни различни теми от живота, науките, литературата, изкуството... Станахме близки и доверчиви един към друг.

- Как се оказа тук? Каква вина ти натовариха? - попитах Кория.

- Както и на повечето тези, които са тук. На срещата секретарят на партията, без увод, попита: „Кой е за близко сътрудничество със Съветския съюз нека вдигне ръка?“ Само десетина не вдигнаха ръка. Същата вечер ме посетиха. Намериха ми книги от Максим Горки, Маяковски... Обвиниха ме, че съм проруски настроен, особено когато намериха няколко стихотворения, в които величав Червената армия, която победи фашистите...

- А ти, какво направи?

- Заради църквата. На селското събрание еуфорично опсждах как да събарят селската църква. Църквата е най-големия и може би единствения виновник за дългогодишните страдания на селяните. След като се събори, всичко ще процъфти, в селото ще възцари благоденствие. Върху свещеника, който, призовавайки Бога и заплашвайки тълпата, че това е грях, се нахвърлиха десетина души с намерение да го острижат и обръснат, аз заставах на негова страна. Охарактеризирах ме като бунтовник срещу новата народна власт. Казах, че църквата съществува повече от

две столетия и трябва да се запази като културно-исторически паметник, който никому не пречи. И казах, че по време на войната Сталин е позволявал на войниците да отиват в църква. Това беше достатъчно за пътуване без билет.

Този ден Кория ми се довери, показвайки ми през решетките написани на парче хартия с графитен молив няколко изречения и тихо, дори с шепот, ми каза:

- Това е синопсис за драма „Кърваво посрещане“. Нали всичките, които довеждат тук, посрещна кървавия „Горещ заек“.

Помолих го веднага да скъса хартията и да забрави идеята, щото, ако разберат, ще мине по-лошо от Лаокоон и синовете му.

- Какво зло стори Лаокоон, когато посъветва Приам и Хектор да не вкарват дървения кон в града, че това е измама, с която хелините ще завладеят и разорят Троя. Не го послушаха и настрадаха. Ако

Омир това не беше записал и скулпторите Агесандър, Полидор и Атифант не изваяха най-яките фигури на Лаокоон и синовете му, кой щеше да знае за всичко това? След нас, може би някой ще прочете драмата и ще я включи в репертоара на някой театър. Той не ме послуша. „Знам, но нищо не съм ти казал и нищо не знаеш“ - каза, бутна хартиятата в джоба и се отдалечи.

След два дена разярената тълпа, ударяйки го, ликуваше върху държавата, враговете и себе си. Последният образ на този млад мъж, лежащ в средата на каменния под, остана издълбан в ума ми. Вдигнах го бързо. От локвата кръв се очертаваше фигура във формата на кръст.

Истината за съдбата на автора на ненаписаната драма „Кърваво посрещане“ знае само среднощната морска вълна, която го отвлече в нова кървава среща с акулите.

Банатските българи могат да бъдат добър пример за другите

На Международната научна конференция на тема „Банатските българи – културно наследство, език и литература“, която се проведе на 26 януари в Българската академия на науките и изкуствата в София, Слободан Васич представи книгата си „Пол, етническа принадлежност и религия: идентичност на банатските българи в Сърбия, Румъния и България“. Книгата представлява преработена и съкратена версия на докторската му дисертация, която е защитил в Университета в Нови Сад, ACIMSI – център за интердисциплинарни студии и изследване. В нея е включил три идентичности: национална/етническа, религиозна и джендър, тоест полова. В по-широк смисъл се занимава с мултикултурализма в сръбския и румънския Банат и взема банатските българи като пример или образец за проверка на научни теории.

Имахме удоволствието да се запознаем с него и да отдели време за нашите въпроси:

- Как дойдохте на идея да изследвате банатските българи?

Идеята за темата ми хрумна след като написах курсова работа за докторантурата си по курса „Лингвистична теория на пола и етноса“, който се водеше от д-р Биляна Сикимич от Института по балканистика в Белград. Дълги години Биляна Сикимич се занимава с лингвистичните и антропологичните аспекти на идентичността на народите на Балканите, така че наред с другото нейното работно поле са и палченските българи. Палченските българи са научно анализирани в по-голяма степен в лингвистичен ключ и в този смисъл разширих тематичното изследване на групата в областта на социологията и антропологията.

- Бяхте ли близки с банатските българи преди изследването?

За мен беше интересно, че преди изследването не знаех нищо за българите в Банат, въпреки че едно от населените места, където живеят, е Бело Благо, което се намира на 20 км от Зренянин, откъдето съм аз.

- Къде реализирахте изследователската си дейност?

Започнах изследванията в сръбската част на Банат, така че по-късно взех решение да обхвамна териториално тази група като цяло и изследванията бяха продължени в Румъния и накрая в България. Тази българска подгрупа, казвам подгрупа, защото техният диалект е значително по-различен от съвременния български език, не беше достатъчно позната на нашата научна и широка обществена публика, така че това беше един стимул за мен да се занимавам с нещо рядко, една по-малка българска група, която всъщност представлява най-старата българска диаспора.

- До какви интересни изводи стигнахте по време на изследването?

Още по-интересно е, че за разлика от мнозинството етнически българи, които са с православна вяра, българите палчани са католици. Един от фактите, които открих по време на изследването е, че членовете на тази група имат висока степен на религиозност. По същия начин, живеещите в Австро-Унгария, а днес в Румъния и Сърбия, българи палчани имат високо ниво на междуетническа толерантност. Те живеят заедно със сърби, румънци, словаци, унгарци, хървати, русини и други народи, без история на значителни конфликти. В този смисъл смятам, че банатските българи могат да бъдат добър пример за другите.

- Какви са ви планове за бъдеще след тази дисертация? Ще продължите ли с изследванията за банатските българи?

Научната ми работа не е свързана само с тази група, но със сигурност има възможност все пак да се занимавам с българите палчани. Тъй като съм социолог, доклада, който пиша в момента и който ще представя през май на конференция в Белград, се отнася до анализа на класовото общество в творчеството на френския писател Марсел Пруст.

С.Дж.

ИЗЛОЖБА НА РЪЧНИ ИЗДЕЛИЯ ПО ПОВОД ДЕНЯ НА ЖЕНАТА

По повод Международния ден на Жената - 8 март, в Народната библиотека „Детко Петров“ в Цариград бе открита изложба на ръчни изделия под името „Нашите работливи ръце“. Изложбата представя ръкоделия на жените от Сдружението на пенсионерите „Цариград“ към Съюза на трудовете инвалиди. Става дума за голям брой плетени и бродирани декоративни изделия, чанти, чорапи, други облекла и предмети, които са изработили шест пенсионерки. Според Славица Манич, председател на Съвета и член на Изпълнителния съвет на Сдружението, много от тези неща са създадени по време на общуването на пенсионерите, което практикуват всяка сряда в помещенията на Сдружението, а на изложбата е показана само част на сътвореното от трудолюбивите женски ръце. „Имаме още ръчни изделия и на други наши жени, но поради ограниченото пространство не можахме да покажем всичко, ще го запазим за някой друг повод“, сподели тя и добави, че изработват и вълнени чорпи, които по случай Деня на пенсионерите даряват на Дома за стари за техните възрастни и немощни членове.

Ръкоделията традиционно се представят на изложби, организирани в помещенията на Сдружението, които са много посещавани, каза още Манич и с голямо удоволствие изтъкна, че миналата година за първи път са ги посетили децата с учителките си от училището и детската градина и им е било много интересно. „Тази наша традиция лека-полека угасва и се губи и все по-рядко се практикува у нас, но ние в Сдружението и Женската секция се опитваме да я предадем на нашите деца и да съхраним от забрава ценностите на нашия народ и старите занаяти“, сподели Манич, добавяйки, че освен занимаване с ръкоделие на редовните си общувания те пеят и се веселят, а също така Сдружението организира и празненства за рождени дни, Нова година и по други поводи. Регистрираните пенсионери в това Сдружение са много, а редовно плащащите членския си внос са между 250 и 300.

Изложбата бе на разположение на посетителите в продължение на две седмици.

Андрияна Ташков Александров

ЧЕСТИТА ПРОЛЕТ!

На 20 март точно в 04:06 ч. настъпи най-хубавото годишно време, пролетта. Природата се събуди и отново я разкрасиха разцъфналите дръвчета. Както и предишните години, особено приятни и привлекателни за погледа на всички са цъфналите, обсипани с хиляди прекрасни розови цветчета, декоративни сливи в централното паркче в Цариград. С красотата си те просто мамят местните хора и случайните минувачи да застанат и да им се полюбуват, като се превършат и в прекрасно място за фотографане.

Пролетта ще продължи 92 дни, до 20 юни, когато започва лятото. По същото време за жителите на южното полукълбо на земята започна есента.

И да ви припомним, че на 31 март ще преминем към лятното часово време. Тогава стрелките на часовниците ще преместим с 1 час напред.

Андрияна Ташков Александров

Петър Кръстев

Зимен семестър в Линц

Резултатите пристигнаха, аз съм рекордьор по консумация на ябълки от Щирия в килограмови кутии.

Пиша това в началото на март, уж зимата още продължава, а летният семестър започна в последната седмица на февруари, с ориентиращата седмица. Не пропуснах напълно ориентацията, както в края на септември, когато започваше зимният семестър и слънцето напишаше. Ориентацията очевидно е по-необходима от всякога.

Пристигнах навреме, за да изкача платото „Петте пръста“ на Дахщайн на Високосния ден тази година, с моите европейски колеги и тандем от професори, в две гондоли, с щеки и покривала с котки за обувки за сняг. С професора не успяхме да разрешим загадката на средния пръст. За разлика от останалите четири пръста, които са стоманени тераси с прозрачен ограничител, средният има разширение подобно на скок, достъпа до който е защитен с ограда и табела. Въпреки че платото е високо хиляди метри, изглежда ниско за скок с парашут.

Ураганните височини, това е сигурно. Вятъра, който заплашва да ви отнесе обратно в Горна Австрия – и сменихме няколко влака, за да стигнем до тук от тази провинция – и палещото слънце, което fotografia прави почти невъзможна. Заслужен виенски шницел, кой знае колко далеч от Виена. Тогава не е чудно, че испанско момиче си присвоява произхода му, като дори не го нарича шницел, камо ли виенски.

Градчето Халшат, откъдето се прибираме с корабче до гарата, е с неопишуема красота.

Първия си виенски шницел ядох в средата на октомври в Линц, на

Постлингберг. ОеАД – чиято следдипломна стипендия съм през последните три месеца на 2023 г. и от март до юли тази година, а през януари бях оставен сам и прекарах февруари в моята Ягодина – ни заведе на обиколка на града с малък влак, а след това до хълма Постлинг с друг трамвай от четирите в града, доколкото изглежда като такъв от 19 век, когато е започнал да работи тук.

ОеАД прие нас, стипендиантите, в централата си във Виена през октомври, когато чаках пакет със зимни дрехи от нашия Факултет по педагогически науки, където продължавам образованието си като учител по информационни технологии, и съм гост на Педагогическия факултет в Университета на Горна Австрия.

След два семинара, между които имах официална фотосесия като един от първите десет, които изпратиха автобиографията си (на немски, въпреки че английският беше достъпен), и преди обиколката на Виена с екскурзовод, взех метрото до магазин за плочи без билет. Благодарение на контролъора, който явно няма грамофон, златната плоча ми излезе със сто и кусур евро по-скъпо...

След като се върнах с влак до Линц, отивам с кола с колегите си по средата между Линц и чешкия Будвайз, който е маршрутът на двувековен железопътен вагон, а сега само няколкостотин метра, в конска каруца, ни снимат като проект за виртуална реалност за нов медиен курс и метод на работа в преподаването на история. Аз бях единственият, чийто майчин език не беше немски.

Прекарвам Хелоуин умело и без маски, както всички в публиката, на концерта на Лина Мали от Хамбург, която прави дебюта си в Линц и следователно в

разпродадения Постхоф, който е служил за една от сградите на бившата жп гара близо до пристанище Дунав. Ако се справях като самоук, реконструирах историята на градоустройството. Линц беше МАЛЪК за Лина тази вечер.

В първата събота на ноември отивам в Културхоф на концерт на „новите виенски надежди“ Freude (Радост). Радостно ходене и тичане, басистът и приятелите ме запалиха. Видях плакат в Университета по изкуствата и отидох на концерта. Преди турнето си в Австрия те издадох своя дебютен албум „Salz“. Предполагам, че и те са за първи път в Линц, също като мен, и ето ни тук. Хектолитри вода се лееха по Дунава, по чийто бряг на Стария град е Културхоф и къщата на Йохан Кеплер, но миналия век не прекъсна интелектуалната нишка от физиката към музиката. По-късно ще отида в салона на Кеплер на форум за фашизма и на 39 години ще съм сред най-младите.

Рабхайм, общезитието, в което прекарах зимния семестър, е близо до Университета Кеплер, съвсем на север от Линц, на левия бряг на река Дунав. Ходих в моя университет като от Нови Белград в ЕТФ да речем. Пиша това във Фрошберг, на едноименната улица с номер 7, което е и името на студентското общежитие, където се преместих. Ако се придържам към белградските аналогии, това е Сеняк, т.е. „Жабляк“ (Фрош = жаба). Тук ЛАСК има своята Райфайзен Арена, където Ливърпул дойде, видя и победи убедително през есента.

Междувременно станах член на Менса (Горна) Австрия; домакините оцениха резултатите ми в Крагуевац (2006), приеха ме като член и редовно ме канят да се събираме. Отговорих с нощна и снежна обиколка на всички бивши порти на Линц. Водачът беше облечен като тези древни пазители, пазачи или някой друг, носейки всички онези древни реквизити.

Австрийската Менса ме заведе и сред публиката на новата викторина „Клевър“, във виенската централа на националната телевизия ORF, в която членове на Менса участваха, печелейки и губейки от други. Преди това се заведох и до КАРУ, клуб в Линц, където свири триото на съблазнителната певица Nuovo Testamento, чиято начална група беше двучленната руско-германска The Violent Youth. Толкова танцувах, дори и с песни от албума, който излезе едва през януари.

На първи декември международното жури обяви „Маскарад“, късометражен филм, който заснех с петима австрийски колеги за четири дни през ноември, за най-добър на юбилейния, десети EDIT, образователен конкурс на дузина европейски факултети за късометражни филми до четири минути, заснети за максимум четири дни след публикуване на три ключови думи (editvideochallenge.org). Следващия четвъртък бях на гости с колегите в подкаст, посветен на EDIT: fro.at/tera-fm-ueber-die-edit-educational-video-challenge-2023, две седмици по-късно бях гост на тема Сърбия, нашите училища... dorftv.at/video/43606.

Междувременно гласувах в почетното консулство, което имаме в Линц от поминалата година, а в навечерието на 2024 г. пътувах с влак до не толкова далечния Мюнхен, като кацнах само на малко по-далечното летище в Ниш три седмици по-късно, връщайки се в Сърбия за първи път след почти четири месеца. Още на следващия ден се върнах в Линц с дипломата си за нострификация.

Преди февруари у дома в Ягодина изминахме Посталям, заснежен, каквито могат да бъдат само Австрийските Алпи. Това и екскурзията, описана в началото на текста, са двата върха на тази пълна с върхове зима. В Австрия снегът се задържа до май, така че може би ще успеем да покорим и някой друг връх.

Опровержение

Обръщам се към редакцията на в-к „Ново Братство“ по повод статията „За едно бедно гложко семейство“ на автора Вене Велинов, публикувана в брой 165, на 23 февруари 2024 г.

В тази статия са посочени редица неистини, които нанасят вреда на нашето младо семейство. Искам да кажа, че авторът никога не е говорил с нас и просто не знам откъде е получил каквито и да е информации за нашето семейство.

Аз и семейството ми живеем в махала Кумовци, в село Гложие, в собствена къща, която е с подходящи условия за нормален живот, а не както е написано – „в някаква стара и почти срутена къща, която не е наша собственост“. Не е вярно и че „преживяваме от днес до утре с милосърдието на хуманни хора“.

Аз не съм на 28, но на 19-годишна възраст, а съпругата ми Мария е на 17 г. В момента съм зает в една частна фирма в село Долна Любата, с която работя осигурявам средства за препитание на семейството ми. Ние живеем в хармония и заедно се грижим за дъщеричката ни Анджелия. Досататчно сме способни сами да си осигуряваме средства за живот, както за нас, така и за детето ни. Аз никога не съм се обръщал за помощ към Центъра за социални грижи в Босилеград и към други подобни организации, защото смятам, че аз и съпругата ми имаме качества и способност сами да се грижим за себе си и да осигурим безгрижно детство на детенцето ни.

Не е вярна и информацията, че черквата в Босилеград се ангажирала да помогне на семейството ни. Не съм имал никакви контакти с представители на черквата и не съм получавал никаква помощ.

Смятам, че всички компетентни институции трябва да се ангажират и да оказват подкрепа на младите семейства на цялата територия на босилеградска община, без значение дали живеят в града или в някое село.

Призовавам автора на текста Вене Велинов да направи публично извинение на семейството ми във в-к „Ново Братство“.

Филип Цонев

По повод публикуваната статия реагира и кметът Владимир Захариев, който посочи:

„Искам да подчертая, че без оглед, че семейството на Филип Цонев не се е обръщало за помощ към общината, миналата година тя помогна самоинициативно в извършването на частичен ремонт на семейната им къща в с. Гложие, в която живее това младо семейство заедно с още други лица. Освен това на два пъти им предоставяхме и пакети с хранителни продукти и други стоки, а много скоро ще осигурим и ново дарение. Аз и общинското ръководство винаги сме готови да помогнем на всички граждани на цялата територия на общината, а така ще продължим и напред“.

Демант

Обръщам се към редакцията на в-к „Ново Братство“ по повод статията, обявена в брой 165, на 23 февруари 2024г.

В статията под заглавие „За едно бедно гложко семейство“, на автора Вене Велинов, са публикувани редица неистини, които нанасят вреда на нашето младо семейство. Искам да кажа, че авторът никога не е говорил с нас и просто не знам, откъде е получил каквито и да е информации за нашето семейство.

Вярно е, че аз и семейството ми живеем в махала Кумовци, с. Гложие, в собствена къща, която е с подходящи условия за нормален живот, а не както е написано в някаква „стара и почти срутена къща, която не е наша собственост“. Не е вярно, „че преживяваме от днес до утре с милосърдието на хуманни хора“.

Аз не съм на 28, но на 19-годишна възраст, а съпругата ми Мария е на 17 г. В момента временно съм зает в една частна фирма в Д. Любата, от която работя осигурявам средства за препитание за семейството. Ние живеем в хармония и заедно се грижим за дъщеричката ни Анджелия. Досататчно сме способни сами да си осигуряваме средства за живот, както за нас, така и за детето ни.

Аз никога не съм се обръщал за помощ към Центъра за социални грижи в Босилеград и други подобни организации, защото смятам, че аз и съпругата ми имаме качества и способност сами да се грижим за себе си и да осигурим безгрижно детство на детенцето си.

Не е вярна информацията, че черквата в Босилеград се ангажирала да помогне на семейството ни. Не съм имал никакви контакти с черквата и не съм получавал никаква помощ.

Информацията, която е предал Вене Велинов във весника не е вярна и че нанася вреда на нашето семейство. Смятам, че всички компетентни институции в общината трябва да се ангажират и оказват подкрепа на всички млади семейства на цялата територия на босилеградска община, безразлично, дали живеят в града, или в някое село.

Призовавам автора на текста Вене Велинов да даде публично извинение на семейството ми във в-к „Ново Братство“.

Филип Цонев

Филип Цонев

Честваме св. 40 мъченици севастийски - Младенци

На днешния ден Православната църква почита 40-те войници от арменския полк в гр. Севастия. Войните загиват за своята вяра след жестоки мъчения по време на преследванията на християните от император Линикий 320 г.

Празникът е известен още като Четиридесет мъченици Севастийски, Младенци. Император Линикий издал строги укази против християните. В един полк в арменския гр. Севастия се намирили тогава четиридесет войници, които изповядвали християнската вяра. Те се отличавали с неустрашимата си храброст в битките и ревностно изпълнение на своите задължения и затова били обичани и уважавани от всички. Стигнала до Севастия повеля да бъдат принуждавани християните да се покланят на езическите богове. Тогава Агриколай, воеводата на града, повикал при себе си тия войници и им съобщил царската повеля. Те единодушно отказали да се покланят на боговете. Воеводата ги заплашил с мъчения и смърт, ако упорстват в своето решение, и им обещал почести и богати дарове, ако се отрекат от Христа. Но заплашите и обещанията останали безсилни и войниците били отведени в тъмницата до другия ден. Чудесно видение, в което Господ им обещал помощ и спасение, още повече укрепил тяхната вяра. На другия ден те пак обявили на воеводата, че по-скоро ще умрат, отколкото да се отрекат от истинския Бог. Агриколай, като видял тяхната непреклонност, заповядал пак да ги отведа в тъмницата. След една седмица пристигнал царският пратеник Лисий, за да съди войниците. Когато те дошли в съда, Лисий казал на Агриколай: „Вероятно, тия люде биха желали да получат по-големи почести?“ След това, като се обърнал към тях, казал: „Сами изберете участва: ако се поклоните на боговете, ще получите високи чинове и богати дарове. Ако ли упорствате в заблужденията си, ще бъдете лишени от военно звание и предадени на мъчения“.

„Не само военното звание, но и живота ни вземете – отговорил Кандид, - защото за нас по-драгоценно и по-почтено от всичко е името на Христа, нашия Бог.“

Тогава Лисий заповядал да ги бият по устата с камъни. След това отново ги завели в тъмницата. Цяла нощ те прекарвали в молитва и пеене на псалми и чули от небето думите: „Който вярва в Мене, и да умре, ще оживее. Дерзайте и не бойте се от кратковременни мъки!“

Доведени отново при Лисий, те на всички негови увещания и заплахи отговорили: „Прави с нас каквото искаш! Ние сме християни и няма да се поклоним на идоли!“

Това станало през месец март. Времето било студено и духал силен вятър. Лисий заповядал да поставят мъчениците през нощта в езерото, което се намирало близо до града. Пазели ги войници и тъмничният стражар. В същото време мъчителят заповядал – недалеч от тях, край езерото, да затоплят баня, та замръзналите от студа да

се подмамят и да прибягнат в банята. Лисий се надявал, че войниците-християни не ще издържат това ново мъчение, защото през нощта било много студено и цялото езеро било сковано от лед.

Един от тях наистина не устоял докрай; той излязъл от езерото и се затачил към топлата баня, но на прага паднал мъртъв. А другите с твърдост понесли страданията, не преставайки да се молят и да пеят псалми. Посред нощ изведнъж ги осияла чудна светлина. Тъмничният стражар видял светлината, която озарявала светите мъченици. Той видял и светли венци, които се спускали над главите на всекиго от тях. Внезапно съзнанието за истината проникнало в неговата душа. Той си снел дрехата и като извикал:

„И аз съм християнин!“ – влязъл в езерото и застанал при мъчениците. „Господи Боже – казал той, - вярвам в Тебе! Приеми и мене в числото на Твоите раби и удостой ме да страдам за Твоето свято име!“ Така се попълнило пак числото 40 на светите изповедници Христови.

На следващия ден Лисий като узнал, че войниците са още живи, предал ги на нови изтезания и най-последно ги наказал със смърт: с чукове им строшили колената. В страшни мъки войниците-християни предали Богу душите си. Тъмничният стражар споделил тяхната участ. След три дни светите 40 мъченици се явили на севастийския епископ Петър и му казали да прибере костите им. Той заедно с християните от града нощем отишъл и при чудното сияние, което озарило мястото, където лежали костите на светите мъченици, ги събрал и извадил от езерото.

В 436 г. царица Пулхерия, внучка на император Теодосий Велики и сестра на император Теодосий Младши, поставила костите им в скъпоценен ковчег.

Този ден е знаменателен за Велико Търново и старостоличани, защото се свързва с великата победа на цар Иван Асен II над Епирския деспот Теодор Комнин.

На 9 март 1230 г. при Клокотница, близо до Хасково, Теодор Комнин бил разгромен от българите и скитите (куманите). Бил пленен с мнозина от роднините му и висшите длъжностни лица, заедно с всичките им вещи.

Иван Асен II постъпва необичайно хуманно за онази епоха, като освобождава повечето от пленените войници „...и ги отпратил по селата и градовете им...“.

Голямата победа на българските войски е ознаменувана с възпоменателен надпис върху паметна мраморна колона, поставена в църквата Св. Четиридесет мъченици във Велико Търново, който един от най-успешните български владетели построява в столицата Велико Търново. Надписът гласи: „ В лето 6738 [1230], индикт 3, аз, Иван Асен, в Христа Бога верен цар и самодържец на българите, син на стария цар Асен, издигнах из основа и с живопис украсих докрай пречестната тази църква в името на светите 40 мъченици, с помощта на

които в дванадесетата година от царуването си, в която година се изписваше този храм, излязох на война в Романия [Тракия] и разбих гръцката войска, а самия цар кир Теодор Комнин взех в плен с всичките му боляри. И цялата му земя от Одрин и до Драч превзех, гръцка още и арбанашка [албанска] и сръбска; а пък градовете, които се намират около Цариград, и самия този град владееха фрзите [латинците], но и те се покориаха под ръката [скиптър] на моето царство, понеже нямаха друг цар освен мене и благодарение на мене прекарвах дните си [съществувах], тъй като Бог така заповяда, понеже без Него нито дело, нито слово не се извършва. Нему слава вовеки, амин. “

С празника Св. 40 мъченици е свързан и обичаят за този ден да се месят обредни хлябове

(младенци, при нас „младенчета“) – 40 на брой във всяка къща, колкото са били и младите мъченици. Преди да бъдат изпечени хлебчетата се надупчват с дрянова клонка (за здраве), след изпичането се прекаждат, намазват се с мед и се раздават на домашните, роднини и близки. Още един обичай се практикува на този ден при нас – на младите брачни двойки, които са се оженили в периода от миналогодишния празник до този и все още нямат деца, им идват гости, като им носят подаръци. Ако решат младите съпрузи да практикуват праника по този начин, редно е трапезата за гостите да е постна, тъй като се пада по време на Великденските пости, които започнаха този понеделник.

Честит празник на всички!

Подготви Д. Христова

Утре е Тодоровден

Православният свят отбелязва утре Тодоровден, при нас наричан Тодорица. Това е подвижен празник, който се пада винаги в съботата след Сирни Заговезни. В православния календар има шестима канонизирани от църквата светци, носещи името Тодор, което означава „Божи дар“. Светецът, който основно се почита на Тодоровден, е св. Теодор Тирон (Теодор Амасейски). Почитането на светеца е засвидетелствано още през ранното Средновековие. Постоянната дата, на която той се почита е 1 март / 17 февруари. Тодоровден се празнува главно за здраве на конете, откъдето идва и названието Конски Великден. Най-интересният момент от празника е надбягването с коне – кушия. И ездачът, и конят, които победят в състезанието, получават награди – стопанинът риза или кърпа, а конят нова юзда. След състезанието победителят обикаля с коня си всички къщи, за да честити Тодорица. Докато не мине кушията жените избягват да работят каквато и да е домакинска работа.

За празника е характерно и това да се раздава варена царевица или жито. Обичаят се свързва с почитането на паметта на св. Теодор Тирон от Православната църква. Неговото житие разказва, че около 50 години след смъртта му византийският император Юлиан

Отстъпник (332 – 363), който мразел християните, решил да им се подиграе. Знаейки, че през първата седмица на

Четиридесетница те пазят строг пост, той заповядал да се поръсат с кръв от идошки жертви всички неща за ядене, продавани на цариградския пазар. Тогава св. Теодор се явил на архиепископа и го предупредил за това деяние, като поръчал на тези,

които нямат храна у дома си, да си правят коливо, т.е. да варят пшеница с мед. Учуденият

архиепископ го запитал, кой е той, който се грижи за християните. „Аз съм мъченикът

Христов Теодор Тирон - отговорил светецът - и съм пратен от Бога в помощ на

Християните“. След тия думи мъченикът станал невидим. Архиепископът изпълнил

заповяданото и цяла седмица християните се хранели с коливо. Юлиан видял, че мярката

не сполучила и заповядал отново да продават храните както преди.

Преди години и в Црибродско се спазваше традицията на Тодорица стопаните с украсените си коне да минават из градските улици, а които знаят за обичая ги даряват – с кърпи, овощия, низи сушени чушки и др. Напоследък обичаят като че ли изчезва, но се надяваме все пак да не бъде забравен напълно и отново на Тодорица да виждаме тези прекрасни животни по улиците на града.

Честита Тодорица на всички!

Подготви Д. Христова

ПЕНСИОНЕРИ ОТ ЦАРИБРОД И ПИРОТ НА ЕКСКУРЗИЯ В ПЕРНИК

Вече стана традиция пенсионери от Цариброд и Пирот чрез своите пенсионерски сдружения всеки месец да пътуват до някои места в Р България. Така през средата на март посетиха миньорския град Перник. Към седемдесет членове на дружествата от Цариброд и Пирот бяха гости на Пенсионерския клуб „Червена роза“ в гр. Перник, Р България. Колегите ги посрещнаха топло и по традиция с хляб и сол, а след това ги разходиха и им показаха забележителностите на града.

Особено голям интерес гостите проявиха към Подземния минен музей, където още през далечната 1891 година много хора от Царибродско са работили като миньори и оттам са изкарвали поминъка за семействата си.

За следващия месец вече е договорена обиколка в Северозападна България - на градовете Берковица, Чипоровци и Белоградчик, както и на Белоградчишките скали.

А. М.

ФУТБОЛ

БАЛКАНСКИ – ЙЕДИНСТВО (ПИРОТ) 5 : 4

В 18-ия кръг на „Зона Изток“ футболите на „Балкански“ бяха домакини на най-стария пиротски футболен отбор „Йединство“ и извоюваха победа с резултат 5 : 4. Голмайстори на домакина бяха Горан Салич с две попадения, а по един път се разписаха Давор Петров, Саша Васов и Лазар Манич.

По думите на старши-треньора

на домакините Небойша Рангелов „Балкански“ е играл добре през целия мач и извоювал важна победа в комшийското дерби.

След изиграни 17 мача царибродските футболисти заемат осмо място с 23 точки и в следващия кръг гостуват в Пирот на отбора „Танаско Раич“.

А. М.

Делегати от Босилеград участваха в събранието на Планинарския съюз на Сърбия

Председателката на босилеградското планинарско дружество „Младост“ Симка Джонев и членът на сдружението Любиша Атов присъстваха на Второто редовно годишно събрание на XXIII състав на Планинарския съюз на Сърбия (ПСС), което миналата седмица се проведе в Инджия. В събранието участваха 206 делегата от различни планинарски сдружения в Сърбия.

- Присъствието на двамата делегати от Босилеград с право на глас потвърждава, че нашето дружество работи добре и че това е оценено и от ръководството на ПСС. Членовете на нашето дружество активно се включват във всички инициативи и дейности, с цел популяризиране на планинарството и пешеходния туризъм, заяви Джонева.

Председателката изказа особена благодарност към Община Босилеград и кмета Владимир Захариев, които изцяло финансово подкрепят всички дейности на дружеството.

Джонева посочи, че присъствието си на събранието са използвали и да обсъдят с ръководството на Планинарския съюз предстоящите инициативи, в които членовете на „Младост“ ще вземат участие, както и организацията на традиционното Международно изкачване на Църноок, което е включено в официалния календар на ПСС. Тя добави, че е договорено тази година в изкачването на Църноок да вземат участие и официални представители на Планинарския съюз.

П.Л.Р.

Босилеградски планинари изкачиха връх Стража

Група босилеградски планинари, членове на местното планинарско дружество „Младост“, през изминалия уикенд участваха в изкачването на връх Стража, първенец на Парамунската планина над град Трън, Р България. Това е първото участие на нашите планинари от началото на годината и първо изкачване на връх Стража, който е висок 1389 метра.

Организатор на инициативата, в която се включиха над 250 планинари от България, Сърбия, Франция, Полша и други европейски страни, беше Трънското туристическо дружество. Общата дължина на маршрута от село Велиново

до върха е 8 километра.

Босилеградските планинари споделиха, че гледката на върха е била очарователна, като пред тях са били прелестни панорами на планините Руй, Рила, Витоша...

Разноските за транспорта на нашите планинари и този път изцяло е поела Община Босилеград.

Членовете на босилеградското планинарско дружество вече се готвят за участие в изкачването на връх Морич над Власотинце на 31 март т.г.

П.Л.Р.

